

BRUSSELS INTERNATIONAL
GEWESTELIJKE OVERHEIDSDIENST BRUSSEL

Staatssteun – Investeringsen in KMO's

Wat is staatssteun

Staatssteun omvat alle middelen die gegeven worden door de staat aan ondernemingen, die daar een voordeel door krijgen op de markt.

Hieronder kunnen EFRO subsidies vallen, waarbij de (eind)begunstigde een onderneming is, waardoor de financiële situatie van de onderneming wordt verbeterd onder andere voorwaarden dan de normale marktvoorwaarden.

Het is bijgevolg belangrijk na te gaan wie de verschillende (eind)begunstigden zijn van uw project. Hierbij kan het zijn, dat uw organisatie als subsidieontvanger, geen onderneming is, maar dat er wel eindbegunstigden zijn van uw project, die wel een onderneming zijn.

Een onderneming is elke eenheid die een economische activiteit uitoefent, ongeacht haar rechtsvorm en de wijze waarop zij wordt gefinancierd. Een „economische activiteit” is iedere activiteit die erin bestaat goederen of diensten op een markt aan te bieden.

Hoe omgaan met staatssteun in uw project?

Indien de subsidie aan uw project mogelijks staatssteun betreft, heeft u 2 mogelijkheden:

1. Toepassing van de groepsvrijstellingsverordening (AGVV)

De Algemene Groepsvrijstellingsverordening bestaat uit een reeks kant-en-klare staatssteun-uitzonderingen, waarbij het toekennen van staatssteun onder bepaalde drempels, gerechtvaardigd is.

De AGVV werd van kracht op 1 juli 2014 en omvat 43 types verenigbare steun binnen een diverse reeks van sectoren.

De AGVV is enkel van toepassing op transparante steun: daar waar het mogelijk is om het steunbedrag te bepalen op het moment van toekenning. Dit is steeds het geval voor een toegekende subsidie voor een welbepaald bedrag (art. 5).

Alle financiering onder de AGVV moet heel duidelijk een stimulerend effect kunnen aantonen (art. 6). Met het stimulerend effect wordt nagegaan of de staatssteun wordt gebruikt om een (fundamentele) verandering teweeg te brengen in het gedrag van de begunstigde. Een project dat reeds opgestart werd of waar de nodige financiering reeds gegarandeerd is voor de aanvraag, kan het stimulerend effect niet aantonen. Dit wettelijk principe werd in de

verordening opgenomen vanuit de veronderstelling dat de steun “wordt geacht een stimulerend effect te hebben wanneer de begunstigde ervan, voordat de werkzaamheden aan het project of de activiteit aanvangen, bij de betrokken lidstaat een schriftelijke steunaanvraag heeft ingediend”.

De steunpercentages of intensiteiten opgesomd in de AGVV zijn wat maximum toegestaan wordt.

Er is geen verbod op het combineren van verschillende artikels van de AGVV in een project. De cumuleringsregels bepalen evenwel dat het niet toegestaan wordt om een geheel van subsidiabele kosten dubbel te tellen onder meer dan één staatssteunvrijstelling.

Dat betekent dat, indien meer dan één artikel uit de AGVV of een artikel uit de AGVV en een de minimis steun gebruikt wordt, het noodzakelijk is om een planning (kostendetail) te leveren van de subsidiabele kosten voor elk type van steun dat toegekend wordt.

Hierbij de link naar de Groepsvrijstellingsverordening:

[2023.08.02 GBER geconsolideerde versie NL.pdf](#)

De steun aan KMO's is geregeld in deel 2 van deze verordening.

2. De Minimis verklaring

De de-minimis verordening laat toe om 200.000 EUR steun toe te kennen aan een onderneming gedurende drie opeenvolgende fiscale jaren (het lopende jaar en de twee vorige belastingjaren). Een onderneming moet elk jaar opnieuw de rekening maken op het totaal van de de minimissteun die zij heeft ontvangen, om het plafond van 200.000 EUR niet te overschrijden.

De lopende periode is dus niet gerelateerd aan de EFRO-programmaperiode. De de-minimis steun wordt geacht te zijn verleend op het moment dat de onderneming een wettelijke recht heeft om de steun te ontvangen (bijvoorbeeld bij EFRO subsidie: op het moment van ondertekening van de subsidie overeenkomst of van de huurovereenkomst bij de huur van infrastructuur gefinancierd door het EFRO). De periode van 3 jaar start op dat ogenblik.

Het is van belang te weten dat de de-minimis steun betrekking heeft op de steun toegekend door de lidstaat als geheel (België). Mogelijks hebben ondernemingen eveneens steun ontvangen (als de minimis) vanuit andere programma's, eventueel ook van lokale autoriteiten of van de federale overheid. De de minimis drempel geldt voor al deze soorten steun.

Om te verzekeren dat ondernemingen niet meer dan 200.000 EUR steun toegewezen krijgen, moeten lidstaten de ontvanger van de steuntoekenning op de hoogte brengen dat een de-

minimis steunbedrag aan hen overgemaakt wordt (met de expliciete vermelding van het totale steunbedrag en een verwijzing naar de EC verordening Nr. 1407/2013, OJ L352/1).

Er moet gewaakt worden over het feit dat de persoon die de de-minimis verklaring ondertekent, gemachtigd is om de verklaring te tekenen in naam van de onderneming.

